

ЗАКОН ЗА АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗИ

Обн. ДВ. бр.82 от 17 Септември 1999г., изм. ДВ. бр.11 от 31 Януари 2002г., изм. ДВ. бр.45 от 30 Април 2002г., изм. ДВ. бр.99 от 11 Ноември 2003г., изм. ДВ. бр.70 от 10 Август 2004г., изм. ДВ. бр.88 от 4 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.92 от 18 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.95 от 29 Ноември 2005г., изм. ДВ. бр.102 от 20 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.103 от 23 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.105 от 29 Декември 2005г., изм. ДВ. бр.30 от 11 Април 2006г., изм. ДВ. бр.85 от 20 Октомври 2006г., изм. ДВ. бр.92 от 14 Ноември 2006г., изм. ДВ. бр.102 от 19 Декември 2006г., изм. ДВ. бр.42 от 29 Май 2007г., изм. ДВ. бр.80 от 5 Октомври 2007г., изм. ДВ. бр.109 от 20 Декември 2007г., изм. ДВ. бр.102 от 28 Ноември 2008г., изм. ДВ. бр.93 от 24 Ноември 2009г.

Глава първа. ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Този закон урежда условията и реда за:

1. обществените вътрешни и международни превози на пътници и товари с автомобили, извършвани от български или чуждестранни превозвачи;
2. превозите за собствена сметка;
3. контрола при осъществяването на превозите по т. 1 и 2;
4. особените правила при договорите за превоз на пътници и товари.

Чл. 2. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията ръководи и контролира осъществяването на автомобилните превози на пътници и товари в Република България.

(2) (В сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията осъществява правомощията си по ал. 1 чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(3) (В сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" е юридическо лице на бюджетна издръжка към Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, второстепенен разпоредител с бюджетни средства със седалище в София и с регионални звена.

(4) (В сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Министерският съвет приема устройствен правилник за дейността, структурата, организацията на работа и състава на Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация".

(5) (В сила от 01.01.2000 г., изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Изпълнителна агенция

"Автомобилна администрация":

1. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) контролира изпълнението на изискванията към пунктовете за извършване на периодични прегледи за проверка на техническата изправност на пътни превозни средства;

2. разработва републиканската транспортна схема;

3. анализира действието на нормативните разпоредби в областта на автомобилния транспорт и оценява ефекта от прилагането им;

4. проверява наличието на условията по чл. 7 от закона и на изискванията за достъп до международни превози на пътници и товари;

5. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) осъществява контролни функции по този закон;

6. (нова - ДВ, бр. 103 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) предоставя на Информационния център към Гаранционния фонд сведенията, определени с Кодекса за застраховането и подзаконовите нормативни актове по прилагането му във връзка със задължителната застраховка "Злополука" на пътниците в средствата за обществен превоз, и осъществява контрола за сключването и подновяването на застраховката;

7. (предишна т. 6 - ДВ, бр. 103 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) извършва и други дейности, определени в закон или акт на Министерския съвет.

Чл. 3. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията анализира и прогнозира функционирането на транспортния пазар.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Превозвачите задължително предоставят статистическа информация за извършената от тях превозна дейност по ред и образец, установен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и от председателя на Националния статистически институт.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 45 от 2002 г.) Статистическата информация, предоставена по смисъла на ал. 2, представлява класифицирана информация, представляваща служебна тайна и търговска тайна и може да бъде използвана само за статистически нужди.

Чл. 4. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) При криза на транспортния пазар за превози министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията за определен вид превози може:

1. (доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) да спре лицензирането и регистрирането на нови превозвачи;

2. да установи ограничение за разширяване дейността на съществуващите на пазара превозвачи и броя на автомобилите.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията предприема действия по ал. 1 след проучване и анализ.

(3) Ограниченията по ал. 1 продължават до преодоляване на кризисния период, но не повече от шест месеца. При необходимост този срок може да бъде продължен

само веднъж със същата продължителност.

Чл. 5. (1) Цените за обществените превози на пътници и товари се образуват свободно на основата на търсенето и предлагането.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Превозвачите са длъжни да обявяват пред клиентите си цените и условията за превоза по начин, определен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Глава втора. ЛИЦЕНЗИРАНЕ И РЕГИСТРИРАНЕ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 11 ОТ 2002 Г.)

Чл. 6. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър на моторните превозни средства към всеки лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и издава удостоверение по образец, определен с наредбата по чл. 7, ал. 3, за всяко превозно средство.

(2) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Веднъж вписано в базата данни на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията, превозното средство може да бъде прехвърлено в друг лиценз.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Лиценз и удостоверение за регистрация не се изискват за:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) превоз на товари с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с товароносимост до 3,5 тона или максимално допустима маса до 6 тона, с изключение на превозите, за които по силата на международни договори, по които Република България е страна, се изисква разрешително;

2. превоз на пътници и товари при бедствия, аварии и други извънредни ситуации;

3. (доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г.; доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) превози на пътници и товари, извършвани от Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", държавните предприятия "Строителство и възстановяване", "Транспортно строителство и възстановяване" и "Съобщително строителство и възстановяване", свързани с изпълнението на нормативно определените им публични задачи, както и от съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България и пребиваващи на нея;

4. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) превози на пощенски

пратки, които се извършват в рамките на обществените услуги;

5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) превози на повредени превозни средства;

6. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) превози на лекарства и медицински изделия, медицинско оборудване, както и други необходими средства за оказване на спешна медицинска помощ.

(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Лицензът на Общността е валиден и за превозите на територията на Република България.

Чл. 7. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават лицензите по този закон по предложение на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Лиценз на Общността и лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България с автомобили с българска регистрация се издава на търговци по смисъла на Търговския закон, когато отговарят на изискванията за:

1. благонадеждност (добра репутация);
2. професионална компетентност;
3. финансова стабилност.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Условието и редът за установяване на изискванията по ал. 2 и за издаване на лиценз се определят с наредба, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Изискванията за благонадеждност по ал. 2, т. 1 са изпълнени, когато ръководителите на транспортната дейност на търговците не са осъждани за умишлено престъпление от общ характер или не са лишени с влязла в сила присъда от правото да упражняват превозна дейност.

(5) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Изискванията за професионална компетентност по ал. 2, т. 2 са изпълнени, когато ръководителите на транспортната дейност на търговците притежават познания и опит, придобити чрез посещения в курсове за обучение или усвоени в транспортната практика, успешно са положили писмен изпит по предмети, определени в наредбата по ал. 3, и имат най-малко средно образование.

(6) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 105 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г.) Изискванията за финансова стабилност по ал. 2, т. 3 са изпълнени, когато търговецът разполага с достатъчно ресурси, с които може да гарантира за нормалното стартиране и функционирането на транспортното предприятие и няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Капиталът за първото превозно средство и за всяко следващо превозно средство

трябва да отговаря на размера, определен в наредбата по ал. 3.

Чл. 7а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., доп. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари на територията на Република България само с моторни превозни средства, за които има издадени удостоверения за обществен превоз на пътници или товари, освен в случаите, когато превозите се извършват с лиценз на Общността.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Лицензираните превозвачи могат да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбата по чл. 7, ал. 3.

(3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., доп. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на здравеопазването определя с наредба изискванията за медицинската годност на водачите, извършващи превози за собствена сметка и обществени превози на пътници и товари, и условията и реда за провеждане на предпътните медицински прегледи.

(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Лицензираните превозвачи могат да осъществяват международен превоз на товари с водачи - граждани на държава, която не е членка на Европейския съюз, само когато те притежават сертификат за водач на моторно превозно средство, издаден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от упълномощени от него длъжностни лица.

(5) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Сертификат за водач на моторно превозно средство се издава на превозвач, който е удостоверил по надлежния ред, че водачът на моторно превозно средство, който е гражданин на държава, която не е членка на Европейския съюз, е назначен на работа при спазване на разпоредбите на Кодекса на труда и колективните трудови договори, ако има такива, относно условията за назначаване на работа и професионалното обучение на водачите на моторни превозни средства с цел осъществяване на автомобилни превози.

(6) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Изискванията към водачите - граждани на държави, които не са членки на Европейския съюз, и условията и редът за издаване на сертификат за водач на моторно превозно средство се определят с наредбата по чл. 7, ал. 3.

Чл. 7б. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г.) (*) (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C, C+E, D1, D1+E, D или D+E, само с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните

технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години.

(2) Карта за квалификация на водач се издава на лица, притежаващи удостоверение за професионална компетентност, удостоверяващо начална квалификация или периодично обучение по смисъла на ал. 3 и 4.

(3) Изискването за квалификация на водача по ал. 1 е изпълнено, когато водачът притежава познания, придобити чрез посещения в курсове за обучение, и е положил успешно изпит.

(4) Водачите, придобили квалификацията по ал. 2, подлежат на периодично обучение за усъвършенстване на познанията си на всеки 5 години.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба условията и реда за провеждане на обучението и реда за провеждане на изпитите по ал. 3 и 4.

Чл. 7в. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2008 г.) (1) Курсове за обучение на водачи за придобиване на квалификация и за усъвършенстване на познанията им се организират от търговци и юридически лица с нестопанска цел, от професионални училища, професионални гимназии, професионални колежи, средните общообразователни училища с професионални паралелки, както и висшите училища, които притежават удостоверение за регистрация.

(2) Регистрацията по ал. 1 се извършва от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", където се води регистър.

(3) За вписване в регистъра лицата по ал. 1 трябва да:

1. подадат заявление до Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", комплектувано с документите, определени в наредбата по чл. 7б, ал. 5;

2. разполагат с учебни кабинети, преподаватели, учебни площадки, превозни средства и средства за провеждане на практически упражнения, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 5.

(4) При непълноти на представените документи по ал. 3 Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в 10-дневен срок от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им.

(5) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняване на непълнотите по ал. 4 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица извършват регистрацията и издават удостоверение за регистрация на лицата, които отговарят на изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 5 и са приложили документите по ал. 3.

(6) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" мотивирано отказва извършването на регистрация на лице, което не отговаря на някое от изискванията на наредбата по чл. 7б, ал. 5 или не е приложило към заявлението документите по ал. 3.

(7) Отказът да се извърши регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) Правото да се организират курсове за обучение на водачи за придобиване на квалификация и за усъвършенстване на познанията се прекратява:

1. по решение на органа, извършил регистрацията:

а) когато регистрацията е извършена въз основа на неистински документи или

на документи с невярно съдържание;

- б) при системни нарушения на условията и реда за извършване на обучението;
2. по молба на притежателя на удостоверение за регистрация;
3. с прекратяване на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел.

Чл. 7г. (Нов - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2008 г.) (1) В регистъра по чл. 7в, ал. 2 се вписват:

1. пореден номер и дата на регистрацията;
2. наименование, седалище и адрес на управление на търговеца или на юридическото лице с нестопанска цел;
3. код по БУЛСТАТ;
4. номер на издаденото удостоверение за регистрация;
5. данни за превозните средства, с които се извършва обучението:
 - а) регистрационен номер;
 - б) идентификационен номер;
 - в) марка и модел;
6. дата на заличаване на регистрацията и основанието за това.

(2) Искане за изменение и допълнение в регистъра и в удостоверението за регистрация се прави в 30-дневен срок от промяната на обстоятелствата, които подлежат на вписване.

(3) Зачичаването от регистъра се извършва със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(4) Редът за регистрация и заличаване от регистъра по чл. 7в, ал. 2 се определя с наредбата по чл. 7б, ал. 5.

Чл. 8. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Лицензът за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и лицензът на Общността са лични и не подлежат на преотстъпване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Лицензът за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и лицензът на Общността се издават за срок 5 години.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Срокът на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България и на лиценза на Общността се продължава за нови 5 години, ако лицензираният превозвач е направил писмено заявление за това преди изтичането на срока на валидност на лиценза и отговаря на изискванията, определени в наредбата по чл. 7, ал. 3.

(4) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Издаването на лиценза или продължаването на срока му се извършва в едномесечен срок от подаване на заявлението.

Чл. 9. (1) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от

01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице отказва издаването на лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценз на Общността или продължаването на срока му в случаите, когато:

1. кандидатът не отговаря на някои от изискванията по чл. 7, ал. 2;
2. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) правата, произтичащи от издадения лиценз на превозвача, са били прекратени през последните две години на основание чл. 11, т. 1, букви "а", "в" и "г";
3. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) са налице условията по чл. 4.

(2) (Предишен текст на ал. 1 - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. и доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Отказът от издаване или за продължаване срока на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценза на Общността се мотивира.

(3) (Предишен текст на ал. 2 - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Изричният или мълчаливият отказ подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Чл. 10. (1) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) При настъпване на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, извън случаите по ал. 2 превозвачът подава заявление за отразяването им в 30-дневен срок от тяхното настъпване.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., предишен текст на чл. 10, доп. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) При смърт на физическото лице - едноличен търговец, при прехвърляне на предприятието на търговеца като съвкупност от права, задължения и фактически отношения, или при преобразуване на превозвача правата му, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или от лиценза на Общността, преминават върху неговия правоприменник. Той е задължен в срок до три месеца да подаде заявление до лицензиращия орган за отразяване на промяната в лиценза, ако са изпълнени изискванията на чл. 7, ал. 2.

Чл. 11. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Правата, произтичащи от лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или от лиценза на Общността, се прекратяват:

1. по решение на лицензиращия орган, когато:
 - а) (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) лицензът за извършване на превоз на пътници или товари на

територията на Република България или лицензът на Общността е издаден въз основа на неистински документи или на документи с невярно съдържание;

б) (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) превозвачът престане да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 2;

в) (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) при осъществяване на дейността от превозвача са нарушени този закон и подзаконовите нормативни актове, двустранните и многостранните договори, по които Република България е страна, паспортният и митническият режим в Република България или в чужбина;

г) (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) са използвани неистински документи или документи с невярно съдържание при осъществяване на дейността;

д) (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) по молба на неговия притежател;

3. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) с прекратяване на юридическото лице на притежателя на лиценза за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България или на лиценза на Общността;

4. с прекратяване на дейността на едноличния търговец;

5. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) с изтичане на срока, за който е издаден.

б. (отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)

Чл. 12. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) Таксиметров превоз на пътници може да се извършва от търговци, притежаващи удостоверения за регистрация, или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка.

(2) Регистрацията по ал. 1 се извършва от Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация", където се води регистър.

(3) За вписване в регистъра лицата по ал. 1 трябва:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) да подадат заявление до Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", комплектувано с документите, определени в наредбата по чл. 12а, ал. 5;

2. да отговарят на изискванията за благонадеждност, посочени в чл. 7, ал. 4;

3. да отговарят на изискванията за професионална компетентност, посочени в чл. 7, ал. 5.

(4) При непълноти на представените документи по ал. 3 Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" в 10-дневен срок от подаване на заявлението писмено уведомява лицето и дава срок за отстраняването им.

(5) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) В 14-дневен срок от подаване на заявлението или от отстраняването на непълнотите по ал. 4 изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица извършват регистрацията и издават удостоверение за регистрация на лицата, които отговарят на изискванията на чл. 7, ал. 4 и 5 и са приложили документите по ал. 3. Неразделна част от удостоверението за регистрация е

списък на превозните средства, с които се извършват превозите.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Изпълнителният директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" мотивирано отказва извършването на регистрация на лице, което не отговаря на някое от изискванията на чл. 7, ал. 4 или 5 или не е комплектувало заявлението с документите, определени в наредбата по чл. 12а, ал. 5, и уведомява лицето за това.

(7) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът да се извърши регистрация подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) Правото да се извършва таксиметров превоз на пътници се прекратява:

1. по решение на органа, извършил регистрацията, когато:

а) регистрацията е извършена въз основа на неистински документи или на документи с невярно съдържание;

б) превозвачът престане да отговаря на изискванията на чл. 7, ал. 4 или 5;

в) при осъществяване на дейността от превозвача са нарушени този закон и подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него;

г) са използвани неистински документи или документи с невярно съдържание при осъществяване на дейността;

2. по молба на притежателя на удостоверение за регистрация;

3. с прекратяване на юридическото лице на притежателя на удостоверението за регистрация;

4. с прекратяването на дейността на едноличния търговец.

Чл. 12а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) В регистъра по чл. 12, ал. 2 се вписват:

1. пореден номер и дата на регистрацията;

2. фирма, седалище и адрес на управление на търговеца;

3. номер по БУЛСТАТ;

4. номер на издаденото удостоверение за регистрация;

5. (нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) данни за моторните превозни средства, с които превозвачът извършва превозите:

а) регистрационен номер;

б) идентификационен номер;

в) марка и модел;

г) дата на първа регистрация;

б. (предишна т. 5 - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) дата на заличаване на регистрацията и основанията за това.

(2) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 18.11.2007 г.) При вписване за първи път в регистъра по ал. 1 от датата на първата регистрация на моторното превозно средство не трябва да са изтекли повече от 5 години.

(3) (Предишна ал. 2 - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 18.11.2007 г.) Искане за изменение и допълнение в регистъра и в удостоверението за регистрация се прави в 30-дневен срок от промяната на обстоятелствата, които подлежат на вписване.

(4) (Предишна ал. 3 - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 18.11.2007 г.) Заличаването от регистъра се извършва със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(5) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., предишна ал. 4 - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от

18.11.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Редът за регистрация и заличаване от регистъра по чл. 12, ал. 2, както и за извършване на таксиметров превоз на пътници се определя с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 12б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Превоз на пътници и товари за собствена сметка може да се извършва от еднолични търговци или юридически лица, при условия и по ред, определен с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията. Наредбата не се прилага за превоз на:

1. пътници за собствена сметка, извършван с автомобили, в които броят на местата за сядане, без мястото на водача, е не повече от 8;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) товари с моторни превозни средства или състав от пътни превозни средства с товароносимост до 3,5 тона или с максимално допустима маса до 6 тона, с изключение на превозите, за които по силата на международни договори, по които Република България е страна, се изисква разрешително;

3. пътници и товари при бедствия, аварии и други извънредни ситуации;

4. (доп. - ДВ, бр. 109 от 2007 г., в сила от 01.01.2008 г.) пътници и товари, извършван от Министерството на отбраната, структурите на подчинение на министъра на отбраната, Министерството на вътрешните работи, Държавна агенция "Национална сигурност", държавните предприятия "Строителство и възстановяване", "Транспортно строителство и възстановяване" и "Съобщително строителство и възстановяване", свързан с нормативно определените им публични задачи, както и от съюзническите и/или чуждите въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България и пребиваващи на нея.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

(3) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

(4) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

(5) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

(6) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

(7) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

(8) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

(9) (Отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

Чл. 12в. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., отм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.)

Чл. 13. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) За превоза на специфични товари (товари със специфични свойства), като: малотрайни хранителни продукти, живи животни, птици и други, министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията може да определи специални правила за превозвачите и превозните средства и да постави

допълнителни изисквания за извършване на вътрешни превози.

Чл. 14. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Превоз на опасни товари на територията на Република България се извършва при спазване изискванията на Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR) (обн., ДВ, бр. 73 от 1995 г.; попр., бр. 63 от 2005 г.) и на Наредба за условията и реда за извършване на превоз на опасни товари, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на вътрешните работи и министъра на околната среда и водите.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Водачите, извършващи превози на опасни товари, трябва да притежават познания, придобити чрез посещения в курсове за професионално обучение, и удостоверение за успешно положен изпит. Удостоверението се издава от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и е със срок на валидност 5 години.

(3) Валидността на удостоверението по ал. 2 може да се продължи за нов период от 5 години в случаите, когато преди датата на изтичане на валидността на удостоверението му водачът е завършил опреснителен курс и е положил успешно съответния изпит.

(4) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Лицата, осъществяващи превози на опасни товари и/или товарене и разтоварване на опасни товари, са длъжни да ползват един или повече консултанти по безопасността при превоза на опасните товари.

(5) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Консултантите по безопасността при превоза на опасните товари трябва да притежават познания, придобити чрез посещения в съответни курсове за професионално обучение, и удостоверение, издадено след успешно положен изпит. Удостоверението се издава от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и е със срок на валидност 5 години за съответния вид товари.

(6) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Условията и редът за издаване на удостоверения за завършен курс за професионално обучение на водачите по ал. 2 и на консултантите по безопасността при превоза на опасни товари по ал. 5 се определят с наредбата по ал. 1.

(7) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Контролът при превозите на опасни товари се осъществява по ред, определен в наредбата по ал. 1.

Чл. 14а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Курсове за обучение на водачи на моторни превозни средства за извършване на превоз на опасни товари и/или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари се организират от търговци и юридически лица с нестопанска цел с разрешение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощено от него длъжностно лице.

(2) Обучението се извършва по учебна документация, утвърдена от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(3) Разрешение за организиране на курсове за обучение на водачи на моторни превозни средства за извършване на превоз на опасни товари и/или на консултанти по безопасността на превоза на опасни товари се издава, когато учебните кабинети, преподавателите, учебните помагала и средствата за провеждане на практически упражнения отговарят на изискванията на наредбата по чл. 14, ал. 1.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) В едномесечен срок от подаване на заявлението министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице издава или мотивирано отказва издаването на разрешение.

(5) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отказът подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(6) Разрешението се издава за срок 5 години.

(7) Срокът на разрешението може да бъде продължен за нови 5 години, когато лицето по ал. 1 е направило писмено заявление за това преди изтичането на срока на валидност на разрешението и отговаря на изискванията на наредбата по чл. 14, ал. 1.

(8) Правата, произтичащи от разрешението, се прекратяват:

1. с отнемането на разрешението;
2. с прекратяването на дейността на едноличния търговец;
3. с прекратяването на юридическото лице;
4. с изтичането на срока, за който е издадено;
5. по молба на неговия притежател.

(9) Разрешението се отнема, когато се установи, че е издадено въз основа на неистински документ или документ с невярно съдържание или при нарушение на условията и реда за извършване на обучението, определени в наредбата по чл. 14, ал. 1.

(10) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Разрешението се отнема с мотивирана заповед на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или на упълномощено от него длъжностно лице.

(11) (Изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Отнемането на разрешението подлежи на обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(12) Лицата, чието разрешение е отнето, могат да кандидатстват за получаване на ново разрешение не по-рано от една година от датата на отнемането му.

Чл. 15. (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Превозвачите, лицензирани или регистрирани по реда на този закон, организират дейността и труда на водачите в съответствие със закона и с разпоредбите на двустранните и многостранните договори, свързани с превозите на пътници и товари, по които Република България е страна, и създават условия за повишаване квалификацията им.

Чл. 16. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба документите, които водачите трябва да носят при извършване на превозите, техните образци и сроковете за съхранението им.

Глава трета. ВЪТРЕШНИ ПРЕВОЗИ

Раздел I. Превоз на пътници по автобусни линии (Загл. изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)

Чл. 17. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) Общественият превоз на пътници по автобусни линии се извършва съгласно утвърдените транспортни схеми - републиканска, областни и общински.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Републиканската транспортна схема включва автобусните линии, обслужващи две или повече области. Тя се утвърждава от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(3) Областните транспортни схеми включват автобусните линии, обслужващи две или повече общини от една област. Те се утвърждават от съответните областни управители.

(4) Общинските транспортни схеми включват следните видове автобусни линии:

1. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) градски основни и/или допълнителни - за превози между пунктове в чертите на населеното място, определени със строителните му граници в действащия устройствен план;

2. междуселищни - за превози, свързващи две или повече населени места в границите на общината.

(5) Общинските транспортни схеми се утвърждават от съответните общински съвети.

Чл. 18. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на регионалното развитие и благоустройството с наредба определя условията и реда за утвърждаване на транспортните схеми и за осъществяване на обществените превози на пътници с автобуси.

Чл. 19. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) Превозите по автобусни линии се възлагат на лицензирани превозвачи чрез конкурс.

(2) Превозвачите са длъжни да изпълняват възложените им автобусни линии и разписания в съответствие с изискванията на този закон, Закона за движението по пътищата, подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на тях, и постигнатите договорености с възложителя.

(3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Превозите по автобусни линии се извършват само от превозвачи, сключили договор с възложителя.

Чл. 20. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Междуселищните автобусни линии задължително се обслужват от официално обявени от общините автогари и автоспирки

по съответните маршрути.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Моторните превозни средства за обществен превоз по автобусни линии на градския транспорт задължително спират на определените спирки.

Чл. 21. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба задължителните изисквания към автогарите, условията и реда за работа в тях.

(2) С наредбата по ал. 1 се определят и:

1. категориите на автогарите;
2. условията и редът за категоризация на автогарите, които отговарят на изискванията по ал. 1.

Чл. 22. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Всички превозвачи по автобусни линии задължително използват автогарите и автоспирките по изпълнявания маршрут и спазват установеното разписание. В населените места с повече от една автогара кметът на общината определя автогарите, които са начални, междинни или крайни спирки по маршрута.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Собствениците на автогари са длъжни да допускат срещу заплащане всички превозвачи, извършващи превози по автобусните линии.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Собствениците на автогари задължително прилагат еднакви критерии спрямо всички превозвачи при определяне размера на цените за преминаване, за престой, за предоставяне на право за продажба на билети и за извършване на други услуги.

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Начинът на формиране на цените се определя съгласно методика, утвърдена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията на база на категоризиране на автогарите.

Раздел II. Специализирани и случайни автобусни превози.

Таксиметрови превози на пътници

Чл. 23. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Специализирани и случайни автобусни превози се извършват от лицензирани превозвачи по договорени с клиента цени при условия и по ред, определени с наредба, издадена от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Случайните автобусни превози се извършват след разрешение от дирекциите "Автомобилна администрация" на Изпълнителна агенция "Автомобилна

администрация".

(3) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Извършването на случаен превоз започва с попълване на превозен документ по образец, определен в наредбата по ал. 1.

(4) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

(5) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 23а. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 06.11.2007 г.) Случайните превози на деца или ученици се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU).

Чл. 24. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Таксиметровите превози на пътници се извършват от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до 5 места, включително мястото на водача, с електронен таксиметров апарат с фискална памет, по ред, определен в наредбата по чл. 12а, ал. 5, след издаване на разрешение за таксиметров превоз на пътници.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г.) (*) Регистрираните превозвачи могат да осъществяват таксиметрови превози на пътници само с автомобили, от датата на първата регистрация на които не са изтекли повече от 10 години.

(3) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Изискванията към водачите на леки таксиметрови автомобили се определят с наредбата по чл. 12а, ал. 5.

Чл. 24а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Разрешението за таксиметров превоз на пътници се издава от кмета на общината или от упълномощено от него длъжностно лице за всеки отделен автомобил.

(2) Разрешението по ал. 1 се издава въз основа на:

1. заявление от превозвача;

2. удостоверение за регистрация;

3. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.)

4. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) копия от удостоверенията за обществен превоз на пътници, издадени на автомобилите, с които превозвачът кандидатства;

5. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) удостоверение, че данъчно задълженото лице няма задължения за данъци и осигурителни вноски, освен когато са отсрочени или разсрочени по законов ред.

(3) Общинският съвет определя срока на валидност на разрешението по ал. 1, който е еднакъв за всички превозвачи и не може да бъде по-кратък от 12 месеца.

(4) Общинският съвет определя броя на таксиметровите автомобили, работещи на територията на общината, както и условията и реда за разпределянето им между превозвачите.

Чл. 24б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 95 от 2005 г., в сила от 01.03.2006 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Изискванията към електронните таксиметрови апарати с фискална памет се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, министъра на финансите и председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Глава четвърта. МЕЖДУНАРОДНИ ПРЕВОЗИ

Раздел I. Достъп на български превозвачи до международен превоз на товари и на чуждестранни превозвачи до превоз на товари на българска територия

Чл. 25. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Международен превоз на товари може да се извършва от:

1. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) превозвач, който притежава лиценз на Общността и разрешително, когато такова се изисква по силата на международни договори, по които Република България е страна;

2. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) лица по чл. 12б, ал. 1, които притежават разрешително, когато такова се изисква по силата на международни договори, по които Република България е страна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Условията и редът за издаване на разрешително се определят от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за държавата до или през чиято територия преминава маршрутът, когато се изисква такова разрешително по силата на двустранни и многостранни международни договори, по които Република България е страна.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Разрешителните не подлежат на преотстъпване.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишна ал. 3, изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Контролът по използването на лиценза и разрешителните, издадени по ал. 1, се осъществява от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 26. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) В съответствие с двустранните и многостранните

международни договори, по които Република България е страна, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласува с компетентните органи на държавите броя на разрешителните, които се предоставят за българските превозвачи.

Чл. 27. (1) (Изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 102 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Чуждестранни превозвачи могат да извършват превози на товари до или транзит през територията на Република България ако имат лиценз на Общността, издаден от компетентните органи на държавата членка по установяване на превозвача, или ако имат издадено от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията разрешително, когато такова се изисква по силата на двустранни и многостранни международни договори, по които Република България е страна, или след заплащане на такса на граничните контролно-пропускателни пунктове. Разрешително не се изисква и не се дължи такса на граничните контролно-пропускателни пунктове при извършване превози на товари от съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) В съответствие с договореностите по ал. 1 Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласува броя на разрешителните за чуждестранните превозвачи и ги предоставя на компетентните органи на съответната държава за разпределение.

(3) Предоставените по ал. 2 разрешителни не могат да се преотстъпват на превозвачи от трети страни.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Контролът по използването на разрешителните, издадени по ал. 1, се осъществява от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 28. (1) Не се допускат каботажни превози от чуждестранни превозвачи между два пункта на територията на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) В случаите, когато съгласно международните договори, по които Република България е страна, такива превози се допускат, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава разрешително, с което се установяват конкретните условия за използването му.

Раздел II. Достъп на български превозвачи до международни превози на пътници и на чуждестранни превозвачи до превоз на пътници на територията на Република България

Чл. 29. (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Български превозвач може да извършва

международен превоз на пътници, ако притежава лиценз на Общността и разрешително, когато такова се изисква по силата на международни договори, по които Република България е страна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Условието и редът за издаване на разрешително се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията в съответствие с двустранните и многостранните международни договори, по които Република България е страна.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Разрешителните не подлежат на преотстъпване.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишна ал. 3 - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Контролът по използването на лицензите и разрешителните, издадени по смисъла на ал. 1, се осъществява от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 29а. (Нов - ДВ, бр. 42 от 2007 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 29б. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 06.11.2007 г.) Международните случайни превози на деца или ученици се извършват само през светлата част на денонощието с автобуси, за които има издадено удостоверение за категоризация по системата за международна класификация на автобусите за туризъм на Международния съюз по автомобилен транспорт (IRU).

Чл. 30. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Чуждестранен превозвач може да извършва редовни международни превози на пътници до или транзит през територията на Република България само ако има издадено от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията разрешително в съответствие с двустранните и многостранните договори, по които Република България е страна.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) В съответствие с договореностите по ал. 1 Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласува броя на разрешителните за чуждестранните превозвачи и ги предоставя на компетентните органи на съответната държава.

(3) Предоставените по ал. 2 разрешителни не могат да се преотстъпват на превозвачи от трети страни.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Контролът по използването на разрешителни, издадени по смисъла на ал. 1, се осъществява от Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

Чл. 31. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министерството на транспорта,

информационните технологии и съобщенията издава разрешителни на чуждестранни превозвачи по чл. 30 след представяне на документите, установени с двустранните и многостранните договорености, и искане от компетентния орган на държавата на чуждестранния превозвач.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредба установява условията и реда и сроковете за издаване на разрешителни и случаите на отнемане или промяна на издадено разрешително.

Чл. 32. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощено от него длъжностно лице може да откаже издаването на разрешително, да открие процедура по промяната им или да отнеме разрешителни, ако се установи нарушение на действащото законодателство, на двустранните и многостранните международни договори, по които Република България е страна, и на паспортния и митническият режим, установен в страната.

Чл. 33. (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 01.01.2007 г.) Чуждестранен превозвач може да извършва случаен или совалков превоз до или през територията на Република България с лиценз на Общността, издаден от компетентните органи на държавата членка по установяване на превозвача, и без разрешително, освен ако е предписано друго в двустранните или в многостранните договори, по които Република България е страна.

Чл. 34. (1) Не се допуска извършване на каботажни превози на пътници от чуждестранни превозвачи между два пункта на територията на Република България.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) В случаите, когато съгласно международните договори, по които Република България е страна, се допускат каботажни превози по ал. 1, Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава разрешително на чуждестранния превозвач и установява броя на курсовете.

Глава пета. ОСОБЕНИ ПРАВИЛА ПРИ ДОГОВОРИТЕ ЗА ПРЕВОЗ

Раздел I. Договор за превоз на пътници

Чл. 35. (1) (Предишен текст на чл. 35 - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) С договора за превоз на пътници превозвачът се задължава да превози с автомобили пътници и техните багажи до определено място, а пътникът поема задължение да заплати превозната цена.

(2) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) С договора за извършване на случаен превоз на деца или ученици превозвачът се задължава да извършва превоза само през светлата

част на денонощието.

Чл. 36. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) При превоз на пътници превозвачът е длъжен да издава:

1. индивидуален или колективен билет - при превоз по автобусни линии;
2. фактура - при случайни превози;
3. карти за специализиран превоз - при специализиран превоз.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Действителността на договора за превоз на пътници по автобусни линии не зависи от издаването, редовността или изгубването на билета.

Чл. 37. (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Превозвачът задължително издава багажна разписка на пътника за всеки отделен багаж, предаден за превоз в багажното помещение на автобуса.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Багажната разписка установява принадлежността на багажа към пътника.

(3) Издаването на разписката не дава право на превозвача да събира допълнителна такса.

Чл. 38. Билетът и багажната разписка са доказателство за вписаните в тях данни до доказване на противното.

Чл. 39. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) За превози се използват билети по образец, утвърден от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на финансите, отпечатани съгласно изискванията на Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (приета с ПМС № 289 от 1994 г., обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г.; изм., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г.) или от фискални устройства по реда на Наредба № Н-18 от 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (обн., ДВ, бр. 106 от 2006 г.; доп., бр. 7 от 2007 г.).

(2) Върху билета се посочват наименованието и адресът на превозвача. Допуска се след отпечатването на билета да бъде извършено отбелязване върху него чрез полагане на печат, съдържащ необходимата информация.

(3) (Доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Когато багажната разписка не е комбинирана с билет, тя трябва да съдържа името и адреса на превозвача и имената на пътника.

(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Когато багажната разписка е комбинирана с билет, който не е поименен, тя трябва да съдържа имената на пътника.

Чл. 40. В случаите, когато билетът не е поименен, той може да се преотстъпва, докато превозът не е започнал.

Чл. 41. (1) Превозвачът предава багажите лично на приносителя на багажната разписка. При непредставяне на багажната разписка превозвачът не е длъжен да предаде багажа, покрит от този документ, освен ако са налице доказателства за това.

(2) Непотърсените багажи се депозират и се съхраняват с грижата на добър търговец от превозвача или от трето лице за сметка на пътника за срок три месеца.

Раздел II. Отговорност на превозвача по договора за превоз на пътници

Чл. 42. Превозвачът отговаря за живота и за всяко телесно или психическо увреждане на пътника вследствие на злополука във връзка с превоза, докато пътникът се е намирал в превозното средство или се е качвал, или е слизал от него, или е предизвикана поради товаренето и разтоварването на багажите.

Чл. 43. Превозвачът се освобождава от отговорност, ако увреждането по чл. 42 е причинено от обстоятелства, които превозвачът, независимо от взетите от него мерки според особеностите на случая, не може да избегне или последиците от които не може да предотврати (непреодолима сила).

Чл. 44. Превозвачът не се освобождава от отговорност за вредите, причинени поради физическите или умствените недостатъци на водача или на други лица, изпълняващи функции по превоза, дефектите или състоянието и функционирането на превозното средство.

Чл. 45. (1) Превозвачът отговаря за цялостната или частичната липса или повреда на багажите на пътника от момента на получаването им до предаването им, включително за времето, през което са били съхранявани.

(2) Превозвачът отговаря за багажите, намиращи се на превозното средство, освен ако повредата или липсата се дължат на естеството или дефекти на самия багаж или въпреки взетите мерки вредите не са могли да бъдат предотвратени (непреодолима сила).

(3) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Превозвачът дължи обезщетение за цялостната или частичната липса или повреда на багажите, но не повече от 1000 лв. на багажна единица.

Чл. 46. (1) Недоставените багажи в срок 14 дни, считано от датата, на която пътникът ги е потърсил, се считат за загубени.

(2) Когато багаж, считан за загубен, бъде намерен в срок една година от датата, на която пътникът го е потърсил, превозвачът е длъжен да го уведоми.

(3) След връщане на полученото обезщетение от пътника превозвачът е длъжен да му предаде намерения багаж. Пътникът запазва правото си на обезщетение за забавата.

Чл. 47. Превозвачът се освобождава изцяло или частично от отговорност за вреди, настъпили по вина на пътника или вследствие на негово поведение, излизащо извън рамките на нормалното поведение на пътник.

Чл. 48. В случаите, когато вредите са настъпили по вина на трето лице, превозвачът има право на регресен иск.

Раздел III. Договор за превоз на товари

Чл. 49. С договор за автомобилен превоз на товари превозвачът се задължава срещу заплащане да превози с превозно средство до определено местоназначение товар, който изпращачът му предава.

Чл. 50. (1) Договорът за превоз се установява с товарителница.
(2) Действителността на договора за превоз не зависи от издаването, редовността или изгубването на товарителницата.

Чл. 51. (1) Товарителницата се изготвя в три оригинални екземпляра, подписани и подпечатани от изпращача и от превозвача.

(2) Когато товарът трябва да бъде натоварен на няколко превозни средства или когато товарите са от различен вид, всяка от страните има право да изисква изготвяне на толкова товарителници, колкото е броят на превозните средства или на видовете товари.

Чл. 52. (1) Изпращачът посочва в товарителницата точното наименование на товара и особените му свойства, ако има такива.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 70 от 2004 г., в сила от 01.01.2005 г.) Едновременно с товара изпращачът предава на превозвача всички документи, изисквани от органите за държавен здравен контрол, митническите и други органи за този превоз.

Чл. 53. (1) Товарителницата трябва да съдържа най-малко следните данни:

1. мястото и датата на съставянето;
2. името и адреса на изпращача;
3. името и адреса на превозвача;
4. мястото и датата на приемане на товара за превоз и мястото на доставянето му;
5. името и адреса на получателя;
6. наименованието на вида на товара и вида на опаковката, а за опасните товари - тяхното общоприето наименование;
7. брутното тегло или изразеното по друг начин количество на товара;
8. броя на колетите (пакетите), особената им маркировка и номерата им;
9. превозната цена, допълнителните разходи, митническите сборове и други разноски, които възникват от момента на сключването на договора до доставянето на товара;

10. необходимите инструкции за митническите формалности и други подобни;

11. при необходимост - данни относно забрана за претоварване, разноски, които поема изпращачът, обявената стойност на товара, инструкциите на изпращача до превозвача относно застраховката на товара, срока за превоза и опис на документите, връчени на превозвача.

(2) Страните могат да вписват в товарителницата и други данни.

Чл. 54. Изпращачът дължи обезщетение на превозвача или на трети лица за настъпилите вреди поради неверни, неточни или непълни данни, вписани в товарителницата.

Чл. 55. Когато по искане на изпращача превозвачът впише в товарителницата посочените в предходните членове данни, счита се, че той действа от името на изпращача до доказване на противното.

Чл. 56. Установяването на теглото на товара е задължение на изпращача (товародателя).

Чл. 57. Натоварването и разтоварването се извършват от изпращача, получателя или спедитора, освен ако е уговорено друго.

Чл. 58. Подреждането на товара се извършва под прякото наблюдение на водача с оглед опазване на товара и осигуряване безопасността на движението.

Чл. 59. При приемането на товара превозвачът е длъжен да провери:

1. точността на данните в товарителницата;
2. видимото състояние на товара и опаковката му.

Чл. 60. (1) Превозвачът вписва в товарителницата мотивираните си възражения по повод на точността на данните в товарителницата и видимото състояние на товара и опаковката му. Изпращачът не е обвързан от възраженията, освен ако ги е приел изрично с товарителницата.

(2) При невписване на възражения от превозвача се приема, че товарът и опаковката му са били в добро състояние при приемането за превоз.

(3) Когато превозвачът не разполага със средства да провери данните, той вписва в товарителницата възраженията си, включително и по видимото състояние на товара и опаковката му.

Чл. 61. Товарителницата удостоверява условията на договора и получаването на товара от превозвача до доказване на противното.

Чл. 62. Специалните приспособления по автомобила при превоз на товари с особени изисквания поради естеството (вида), размерите и теглото на товара са за

сметка на изпращача.

Чл. 63. Изпращачът има право да поиска от превозвача спиране на превоза, промяна на предвиденото място за доставяне или доставяне на товара на друг получател, но не по-късно от предаването на екземпляра от товарителницата на получателя. В този случай изпращачът поема всички разноски, свързани с промяната.

Чл. 64. Товарът, заедно с товарителницата, се предава на посочения в товарителницата получател или на негов пълномощник.

Чл. 65. След пристигането на товара на предвиденото в товарителницата място получателят има право да получи втория екземпляр от товарителницата и товара срещу подпис.

Раздел IV. Отговорност при договор за превоз на товари

Чл. 66. Изпращачът отговаря пред превозвача за вредите, нанесени на лица, вещи или други товари, и за разноските, произтичащи от недостатъци на опаковката на товара, освен ако тези недостатъци са били видими или известни на превозвача при приемането на товара за превоз и той не е направил възражение по този повод.

Чл. 67. Превозвачът отговаря за пълната или частичната липса или повреда на товара от момента на приемането му за превоз до получаването му, както и за забава при доставянето му.

Чл. 68. (1) Превозвачът се освобождава от отговорност по чл. 67, когато липсата, повредата или забавата се дължат на изпращача или на получателя, на присъщ недостатък на товара или на обстоятелства, които превозвачът не е могъл да избегне и последиците от които не е могъл да преодолее (непреодолима сила).

(2) За да се освободи от отговорност по ал. 1, превозвачът не може да се позовава на недостатъци на превозното средство, с което си служи, за да извърши превоза, или на грешки на водача.

(3) Доказването на обстоятелствата по ал. 1 е в тежест на превозвача.

Чл. 69. Счита се, че има забава в доставянето, когато товарът не е бил доставен в уговорения срок или ако не е уговорен срок, когато действителното времетраене на превоза надвишава обичайно необходимото време за такъв превоз, извършен с грижата на добър търговец.

Чл. 70. (1) Счита се, без да са необходими други доказателства, че товарът е изгубен, когато той не бъде доставен в срок тридесет дни след изтичане на уговорения срок или в случаите, когато такъв срок не е уговорен, шестдесет дни след приемането на

товара за превоз от превозвача.

(2) След получаване на обезщетението за изгубения товар правоимащият може да поиска да бъде уведомен писмено веднага щом товарът се намери в течение на една година, считано от изплащането на обезщетението.

Чл. 71. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) Превозвачът дължи обезщетение за цялостна или частична липса на товара, което се изчислява според неговата стойност на мястото и по времето, когато е бил приет за превоз.

(2) Стойността на товара се определя по борсовия курс или при липса на такъв - по текущата цена на пазара, или при липса на такава - по обичайната стойност на товарите от същия вид и качество.

(3) Обезщетението за цялостна или частична липса на товара е в размер на вредата, но не повече от 8,33 разчетни парични единици на килограм липсващо бруто тегло. В случай на цялостна липса се връщат превозната цена, митните сборове и другите разноски по превоза на товара изцяло, а при частична липса - пропорционално, като други обезщетения не се дължат.

Чл. 72. (1) Превозвачът дължи обезщетение при частична повреда на товара съобразно стойността на обезценяването му.

(2) Обезщетението не може да надвишава сумата, която би се получила при цялостна липса на товара.

Раздел V. Рекламации и искове при договори за превоз на товари и пътници

Чл. 73. (1) Увреденият клиент има право да предяви рекламация пред автомобилния превозвач.

(2) Към рекламацията си клиентът е длъжен да приложи превозните документи и всички други документи, доказващи претърпяната вреда.

Чл. 74. Право да предявява рекламация има:

1. при превозите на товари - изпращачът на товара, в 30-дневен срок от датата на получаването;

2. при превоз на багажи - предявителят на багажната разписка, в 7-дневен срок от приключването на превоза;

3. във всички останали случаи - предявителят на документа, по който се рекламира, в 30-дневен срок.

Чл. 75. Предявяването на рекламация не е пречка за предявяване на иск.

Чл. 76. Исковете по чл. 75 се погасяват с изтичането на едногодишен давностен срок, а исковете, произтичащи от смърт или от телесна повреда на пътник, се погасяват с изтичането на 3-годишен давностен срок.

Чл. 77. (1) Предявяването на рекламация спира давността до деня на писменото ѝ отхвърляне или частичното ѝ приемане.

(2) При частично признаване на рекламацията давността продължава да тече само за останалата спорна част от рекламацията.

Глава шеста. ВРЕМЕ ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА ПРЕВОЗНОТО СРЕДСТВО, ПРЕКЪСВАНЕ И ВРЕМЕ ЗА ПОЧИВКА. ОГРАНИЧАВАНЕ НА СКОРОСТТА (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 99 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 12.12.2003 Г.)

Чл. 78. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) (1) При извършване на превози на пътници с автобуси и превози на товари с автомобили, които самостоятелно или в състав от пътни превозни средства имат допустима максимална маса над 3,5 тона, лицата, осъществяващи превози за собствена сметка, превозвачите и водачите спазват изискванията на:

1. Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета, наричан по-нататък "Регламент 561/2006".

2. Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт, наричан по-нататък "Регламент 3821/85".

(2) Не е задължително оборудването с тахографи на превозните средства, посочени в чл. 13, параграф 1, букви "б", "в", "г", изречение първо, букви "й", "м" и "о" от Регламент 561/2006, при извършване на превози на територията на Република България.

(3) При извършване на превози с превозните средства по ал. 2 водачите спазват изискванията за времето за управление, прекъсване и почивка по чл. 5 - 9 от Регламент 561/2006.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Изискванията за времето за управление, прекъсване и почивка при извършване на превози с превозни средства по чл. 3, буква "а" от Регламент 561/2006 се определят от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията с наредбата по чл. 89, ал. 1.

Чл. 79. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 80. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 81. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 82. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 83. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 83а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 84. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 85. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 86. (Отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Чл. 87. (1) (Доп. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., предишен текст на чл. 87 - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Минималната възраст на водачите, осъществяващи превози на пътници и превози на товари с максимално допустимо тегло на превозното средство над 7,5 тона и на водачите, осъществяващи таксиметрови превози на пътници, е 21 години, а за всички останали - 18 години.

(2) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Водач, гражданин на държава - членка на Европейския съюз, който притежава удостоверение за професионална компетентност, признато от една от държавите членки, удостоверяващо, че той е завършил курс на обучение за водачи на превозни средства за превоз на товари и е навършил 18 години, се допуска да управлява превозно средство при превоз на товари с допустима максимална маса над 7,5 тона.

Чл. 88. (1) (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) При извършване на автомобилни превози на пътници и товари превозвачите и лицата, извършващи превози за собствена сметка трябва да изготвят график за работата на водачите и работен дневник.

(2) Дневникът трябва да бъде подписан от ръководителя на предприятието или от упълномощено от него длъжностно лице.

(3) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Сведенията, които трябва да съдържат работният дневник и графикът за работата на водачите, както и сроковете за тяхното съхранение, се определят с наредбата по чл. 89, ал. 1.

Чл. 88а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) (1) Общата продължителност на периода на ежедневно управление при извършване на таксиметрови превози на пътници не трябва да надхвърля 12 часа. Почивката между два периода на ежедневно управление трябва да е не по-малко от 11 часа.

(2) След период от 4 часа управление водачът на лек таксиметров автомобил трябва да направи прекъсване най-малко 30 минути, освен ако започва период за почивка.

(3) Прекъсването по ал. 2 може да бъде заменено от прекъсвания с продължителност най-малко 15 минути всяко, вместени в периода за управление на превозното средство.

(4) Седмичната почивка на водачите, извършващи таксиметрови превози на пътници, е не по-малко от 36 последователни часа.

Чл. 89. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министерът на транспорта, информационните технологии и съобщенията изпълнява функциите на компетентен орган, свързани с издаването на картите за дигитални тахографи, и определя с наредба необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент 3821/85 и Регламент 561/2006 съобразно своите компетенции.

(2) Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор изпълнява функциите на компетентен орган, свързани с изискванията, условията и реда за регистрация на лицата, извършващи проверки, монтаж или ремонт на тахографи.

(3) Председателят на Българския институт по метрология изпълнява функциите на компетентен орган по одобряването на типа на тахографите, тахографските листове и картите за дигиталните тахографи.

(4) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министерът на икономиката, енергетиката и туризма определя с наредба необходимите мерки за изпълнението и прилагането на Регламент 3821/85, свързани с одобряването на типа на тахографите, тахографските листове и картите за дигиталните тахографи и с изискванията, условията и реда за регистрация на лицата, извършващи проверки, монтаж или ремонт на тахографи.

Чл. 89а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) (1) Дейностите по монтаж, активиране, калибриране, контролни проверки и ремонт на тахографи, наричани по-нататък "монтаж или монтаж и ремонт на тахографи", се извършват от лица, които са вписани в регистъра на лицата, извършващи такава дейност, и са получили удостоверение за това от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от оправомощени от него длъжностни лица.

(2) Удостоверението по ал. 1 се издава на лица, които:

1. са регистрирани по Търговския закон, не са обявени в несъстоятелност и не са в производство за обявяване на несъстоятелност;

2. не са превозвачи и не извършват превози за собствена сметка;

3. разполагат с квалифициран персонал, нает по трудово правоотношение, който притежава образование и квалификация, необходими за извършване на дейността, и който е преминал обучение при производителите на тахографите, на които ще се извършва монтаж или монтаж и ремонт, или от упълномощени от тях лица;

4. разполагат с материално-технически условия и оборудване за извършване на дейността, включително за извличане на информация от дигитални тахографи;

5. разполагат с необходимите за дейността нормативни актове, процедури и инструкции за работа.

(3) Лицата по ал. 1 трябва да отговарят и на допълнителни изисквания, определени с наредбата по чл. 89, ал. 4, в зависимост от вида на тахографите, които ще

монтират или ще монтират и ремонтират.

(4) Съответствието на лицата с изискванията по ал. 2 се удостоверява със:

1. удостоверение за актуално състояние;
2. декларация, че лицето не е обявено в несъстоятелност и не е в производство за обявяване на несъстоятелност;
3. удостоверение за регистрация или копие на карта за идентификация по БУЛСТАТ;
4. декларация, че лицето не е превозвач и не извършва превози за собствена сметка;
5. документ за образование, квалификация и трудови договори на персонала;
6. документи за преминалото обучение на сервизните техници, издадени от всеки от производителите на тахографите, на които ще се извършва монтаж или монтаж и ремонт, или от упълномощени от тях лица;
7. документ от производител на тахографи, че лицето по ал. 1 разполага с материално-технически условия и оборудване за извършване на дейността.

(5) Длъжностните лица от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор извършват преглед на подадените документи и проверка на място за установяване на съответствие с изискванията на ал. 2 и 3. При проверката на място длъжностните лица имат право на достъп до местата, на които ще се извършва дейността, и да изискват писмени и устни обяснения от персонала на лицето, кандидатстващо за регистрация.

(6) Когато лицето отговаря на изискванията на ал. 2 и 3, председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица вписват лицето в регистъра по чл. 89г и му издават удостоверение за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, а когато лицето не отговаря на изискванията, мотивирано отказват регистрацията. Регистрацията е за срок три години.

(7) Отказите на председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или на оправомощените длъжностни лица да регистрират лицата по ал. 1 подлежат на обжалване в 14-дневен срок от получаването им по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(8) За проверка на документи, проверка на място и издаване на удостоверение при регистриране на лица за монтаж или за монтаж и ремонт на тахографи се събират такси, определени с тарифа за таксите, които се събират в системата на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор по Закона за държавните такси.

Чл. 89б. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Лицата, вписани в регистъра за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, са длъжни:

1. да извършват дейностите съгласно изискванията на наредбата по чл. 89, ал. 4;
2. да изпълняват предписанията и указанията, дадени им от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор при контрола по чл. 91, ал. 7;
3. при промяна на обстоятелствата по чл. 89а, ал. 2 в 7-дневен срок да уведомят Държавната агенция за метрологичен и технически надзор.

Чл. 89в. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) (1) Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от

него длъжностни лица заличават лицето от регистъра по чл. 89г и обезсилват издаденото удостоверение с мотивирана писмена заповед, когато:

1. лицето престане да отговаря на изискванията на чл. 89а, ал. 2 или 3;
2. системно не изпълнява задълженията си по този закон и наредбата по чл. 89, ал. 4;

3. съответен компетентен орган е установил, че удостоверението е издадено въз основа на неистински документ или на документ с невярно съдържание.

- (2) Заповедите по ал. 1 подлежат на обжалване в 14-дневен срок от получаването им по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Обжалването не спира изпълнението им.

- (3) Лице, на което е заличена регистрацията на основание ал. 1, т. 2 и 3, може да подаде заявление за регистрация не по-рано от една година от датата на обезсилване на удостоверението.

- (4) По искане на регистрираното лице председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или оправомощените от него длъжностни лица спират временно или прекратяват действието на регистрацията по чл. 89а, ал. 1.

Чл. 89г. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Държавната агенция за метрологичен и технически надзор води публичен регистър на лицата, регистрирани за извършване на монтаж или монтаж и ремонт на тахографи. Информация за тези лица се публикува в официалния бюлетин на агенцията.

Чл. 89д. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба изискванията за задължителна употреба на устройства за ограничаване на скоростта, монтирани в моторните превозни средства.

- (2) Условието и редът за монтаж и настройка на устройствата за ограничаване скоростта на моторните превозни средства, произведени без такива устройства, както и изискванията към лицата, извършващи техния монтаж и настройка, се определят с наредбата по ал. 1.

- (3) С устройства за ограничаване на скоростта трябва да бъдат оборудвани моторните превозни средства от следните категории:

1. М3 с технически допустима максимална маса над 10 тона и N3 за превози на пътници или товари на територията на Република България, на територията на държавите - членки на Европейския съюз, и за международни превози;

2. М3 с технически допустима максимална маса от 5 до 10 тона и N2 с технически допустима максимална маса от 7,5 до 12 тона с дата на първа регистрация след 1 октомври 2001 г. за превози на пътници или товари на територията на Република България, на територията на държавите - членки на Европейския съюз, и за международни превози;

3. М2 и N2 с технически допустима максимална маса от 3,5 до 7,5 тона с дата на първа регистрация след 1 октомври 2001 г. за превози на пътници или товари на територията на държавите - членки на Европейския съюз, и за международни превози;

4. (В сила от 01.01.2008 г.) М2 и N2 с технически допустима максимална маса от 3,5 до 7,5 тона с дата на първа регистрация след 1 октомври 2001 г. за превози на пътници или товари на територията на Република България.

(4) С устройства за ограничаване на скоростта не трябва да бъдат оборудвани моторните превозни средства:

1. от категории М2 и М3 с конструктивна максимална скорост, по-малка от 100 км/ч;

2. от категории N2 и N3 с конструктивна максимална скорост, по-малка от 90 км/ч;

3. (изм. - ДВ, бр. 102 от 2008 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) на Министерството на отбраната, както и на съюзнически и/или чужди въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея и на Министерството на вътрешните работи или намиращи се под тяхно разпореждане;

4. с които се извършват превози по градски линии от общинската транспортна схема;

5. с които се извършват превози извън пътищата, отворени за обществено ползване;

б. с които се извършват научни изследвания по пътищата.

Чл. 90. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Данните, регистрирани върху тахографските листове или другите носители на информация, служат като доказателство за скоростта на движението на автомобилите и времето за управление, прекъсване и почивка на екипажите.

Глава седма. КОНТРОЛ (ЗАГЛ. ИЗМ. - ДВ, БР. 11 ОТ 2002 Г.)

Чл. 91. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 102 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията съвместно с министъра на вътрешните работи ръководи и осъществява контрола по прилагането на закона при извършването на превози на пътници и товари с моторни превозни средства с българска или чуждестранна регистрация с изключение на превозите, извършвани от Министерството на вътрешните работи, Министерството на отбраната и от съюзническите и/или чуждите въоръжени сили, преминаващи през територията на Република България или пребиваващи на нея.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Контролът по ал. 1 се осъществява чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(3) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Длъжностните лица от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" имат право:

1. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) да спират моторните превозни средства, извършващи обществени превози на пътници и товари и превози на пътници и товари за собствена сметка, за проверка;

2. (доп. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) на достъп до гаражите, сервизите, автогарите и всички помещения, свързани с дейността на превозвачите и на лицата, извършващи превози за собствена сметка;

3. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) да изискват от водачите и превозвачите за проверка и при необходимост да задържат всички документи, свързани

с превоза на пътници и товари;

4. да контролират реда за заявяване, предоставяне, ползване и отчитане на разрешенията за извършване на превоз на пътници и товари;

5. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) да осъществяват контрол по спазване на правилата за извършване на обществен превоз на пътници и товари и за извършване на превози за собствена сметка, както и на техническата изправност на пътните превозни средства, с които се извършват превозите;

б. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) да контролират състоянието на материалната база и изпълнението на учебните програми от физическите и юридическите лица, получили разрешение за обучение на кандидати за придобиване на професионална компетентност;

7. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) да осъществяват контрол върху състоянието и дейността на автогарите;

8. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) да осъществяват контрол по спазване на правилата за извършване превоз на опасни товари;

9. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) да контролират състоянието на материалната база и изпълнението на учебните програми от търговците или юридическите лица с нестопанска цел, получили разрешение за организиране на курсове за обучение на водачи на моторни превозни средства за извършване превоз на опасни товари и/или на консултанти по безопасността при превозите на опасни товари;

10. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) да ползват технически средства за установяване на размерите, масата, натоварването на ос и техническото състояние на пътните превозни средства и технически средства за контрол на устройствата за ограничаване на скоростта;

11. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) за установяване на нарушенията да използват технически средства или системи за заснемане, като заснетият снимков материал служи за доказателство.

(4) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Служителите на Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" изпълняват и специфични функции с допълнителни задължения за непосредствен контрол върху безопасната експлоатация на пътните превозни средства и техническата им изправност, както и за спазване на нормативно установените условия и ред за извършване на обществен превоз на пътници и товари.

(5) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) На служителите на Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" се изплащат допълнителни възнаграждения за специфични условия и изисквания към труда им в размер, определен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(6) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Председателят на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор чрез определени от него длъжностни лица извършва поне веднъж в годината проверки на лицата, регистрирани да извършват монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, за спазване обхвата на издаденото им удостоверение и условията, при които са го получили, и за изпълнение на задълженията им по този закон и по наредбата по чл. 89, ал. 4.

(7) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) При проверките по ал. 6 длъжностните лица от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор могат да:

1. предпришат мерки за отстраняване на нарушенията в подходящ срок;
2. дадат ход на производство по налагане на административно наказание.

(8) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) При извършване на проверките по ал. 6 длъжностните лица от Държавната агенция за метрологичен и технически надзор имат право:

1. на достъп до местата, където се извършва монтаж или монтаж и ремонт на тахографи;
2. да изискват и получават информация и документи, свързани с дейността, за която са регистрирани лицата.

Чл. 91а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" извършва контролни проверки на пътя и в предприятията, които покриват:

1. до 31 декември 2007 г. - не по-малко от 1 на сто, от 1 януари 2008 г. до 31 декември 2009 г. - не по-малко от 2 на сто, и от 1 януари 2010 г. - не по-малко от 3 на сто от изработените от водачите работни дни;

2. до 31 декември 2007 г. - не по-малко от 15 на сто от общия брой на проверените работни дни - на пътя, и не по-малко от 30 на сто - в предприятията;

3. след 1 януари 2008 г. - не по-малко от 30 на сто от общия брой на проверените работни дни - на пътя, и не по-малко от 50 на сто - в предприятията.

(2) Контролните проверки на пътя се организират на различни места и през различни часове на денонощието. По време на проверките се контролират дневните периоди на управление, прекъсванията, периодите на ежедневна и седмична почивка, правилното функциониране на контролните уреди и другите изисквания на закона.

(3) Освен елементите, които се контролират на пътя, контролните проверки в предприятията се разпростират по отношение на периодите на седмичните почивки и периодите на управление между седмичните почивки, спазването на разпоредбите, свързани с времето за управление за период две седмици, компенсиране намаляването на дневните и седмичните почивки, използването на листовите за записване на данните и организацията на работното време и другите изисквания на закона.

(4) Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация" може да изиска от предприятията представяне в определен срок на документацията, свързана с елементите на проверките по ал. 2 и 3, за проверка. Тази проверка е равностойна на проверките, извършвани на територията на предприятията.

(5) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) При извършване на контролни проверки на пътя и в предприятията Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" събира данни относно минималните условия за изпълнение на регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета относно хармонизирането на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, наричан по-нататък "Регламент 3820/85", на Регламент 3821/85 и на Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно минималните условия за изпълнение на регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/599/ЕИО на Съвета, разпределени в следните категории:

1. за пътни проверки:

а) вид на пътя съгласно класификацията на пътищата по чл. 3 от Закона за пътищата, държава на регистрацията на проверяваното превозно средство;

б) тип на тахографа: аналогов или дигитален;

2. за проверки в предприятията:

а) вид на превозите: международни или вътрешни, на пътници или на товари, за собствена сметка или срещу заплащане;

б) брой на превозните средства на предприятието;

в) тип на тахографа: аналогов или дигитален.

(6) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Статистическите данни по ал. 5 се предоставят на Европейската комисия.

(7) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" съхранява данните по ал. 6, събрани през предходната година.

(8) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Превозвачите и лицата, извършващи превози за собствена сметка, съхраняват за период една година резултатите и други данни, предоставени им във връзка с проверките, извършени от органите за контрол в предприятията и/или на водачите на пътя.

(9) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията изпълнява функциите на компетентен орган чрез Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", като:

1. осигурява координация със съответните органи в други държави членки във връзка с извършването на съвместни проверки на водачи на превозни средства и на превозни средства, попадащи в обхвата на Регламент 3820/85 и Регламент 3821/85, предприемани най-малко 6 пъти годишно, по едно и също време, от контролните органи на две или повече държави членки, като всеки контролен орган осъществява правомощията си на територията на своята държава;

2. предава на Европейската комисия статистическите доклади по чл. 16, параграф 2 от Регламент 3820/85;

3. се подпомага взаимно с компетентните органи на други държави членки, когато при извършване проверка на водач на превозно средство, регистрирано в друга държава членка, са налице основания да се смята, че са били извършени нарушения, които не могат да бъдат установени по време на проверката поради липсата на необходимите данни.

(10) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията има представители в Комитета по чл. 18, параграф 1 от Регламент 3821/85.

(11) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба:

1. начина на провеждане, обхвата и организацията на контролни проверки на пътя и в предприятията;

2. система за класифициране на превозвачите и на лицата, извършващи превози за собствена сметка в зависимост от риска, която се основава на броя и вида на извършените нарушения.

Чл. 91б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Превозвачите и собствениците на автогари са длъжни:

1. да предоставят на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" за проверка всички документи, свързани с превозите на пътници и товари;

2. да осигуряват на служителите от Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" достъп до гаражи, сервиси, автогари и всички други помещения, свързани с дейността по превозите на пътници и товари или с автогаровото обслужване на тази дейност.

Чл. 92. (1) В изпълнение на задълженията си по чл. 91 длъжностните лица извършват проверки и съставят актове за констатираните нарушения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., доп. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Наказателните постановления се издават от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията или от определени от него длъжностни лица, с изключение на наказателните постановления по чл. 93а и чл. 96, ал. 1, т. 11, 12 и 13, ал. 4 и 5, които се издават от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор или от определени от него длъжностни лица.

(3) Съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и изпълнението на наложените наказания се извършват съгласно Закона за административните нарушения и наказания.

Глава осма. АДМИНИСТРАТИВНОНАКАЗАТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Чл. 93. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници и товари без редовно издадени лиценз, разрешение, документ за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и от подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва със:

1. (доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) глоба от 500 до 1500 лв. - при първо нарушение;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) глоба 3000 лв. - при повторно нарушение;

3. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) глоба 6000 лв. - при системни нарушения.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Водач на моторно превозно средство, който извършва обществен превоз на пътници и товари и не представи в момента на проверката издадения лиценз, разрешението, документа за регистрация или други документи, които се изискват от този закон и подзаконовите нормативни актове по прилагането му, се наказва с глоба до 50 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., отм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.)

(4) (Нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Водач, който не спазва изискванията за времето за

управление, прекъсване на управлението или за почивка, се наказва с глоба от 300 до 1000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) Водач, който извърши случаен превоз на деца или ученици през тъмната част на денонощието, се наказва със:

1. глоба от 1000 лв. - при първо нарушение;
2. глоба от 3000 лв. - при повторно нарушение.

Чл. 93а. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Който монтира или монтира и ремонтира тахографи, без да има издадено удостоверение по чл. 89а, ал. б, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер 4000 лв.

Чл. 94. (1) (Предишен текст на чл. 94 - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който не издаде документ за платена превозна цена, включително за таксиметровите превози, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който допусне или разпреди извършването на обществен превоз на пътници без документ за платена превозна цена, се наказва с глоба от 1000 до 2000 лв.

Чл. 95. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишен текст на чл. 95, изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Водач на моторно превозно средство, който разпломбира не по установения ред, повреди или измени показанията или управлява превозното средство без или с неизправен таксиметров апарат или тахограф или неправилно ги използва, се наказва с глоба от 500 до 1000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Наказанието по ал. 1 се налага и на водач, който управлява лек таксиметров автомобил, оборудван с устройство или приспособление, свързано с работата на таксиметровия апарат, което дава възможност за записване и отчитане на неверни данни.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г., предишна ал. 2, изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба в размер 2000 лв., а по ал. 2 - глоба в размер 3000 лв.

Чл. 96. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Наказва се с глоба или имуществена санкция от 1500 до 3000 лв., който:

1. (изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) допусне или разпреди извършването на превоз с моторно превозно средство, за което няма издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списъка към удостоверението за регистрация;

2. преотстъпи издаденото му разрешително за превоз на пътници или товари;

3. ползва преотстъпено му разрешително за превоз на пътници или товари;

4. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) допусне или разпреди

извършване на превоз на багаж по автобусна линия без издаване на багажна разписка;

5. не осигури съхраняването на тахографските листове или другите носители на информация, регистрирани от тахографите, в законоустановения срок;

6. откаже да предостави на контролните органи за проверка документите по т. 5 или други документи, свързани с превоза на пътници или товари;

7. (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) не осигури на водачите документите, необходими за извършване на превоз на пътници или товари, определени в този закон или в подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него;

8. (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) разпореди или допусне извършването на превози по автобусна линия, за която не е сключил договор с възложителя;

9. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) разпореди или допусне извършване на превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, оборудвано с дигитален тахограф, от водач, който не притежава карта на водача, издадена по реда на наредбата по чл. 89, ал. 1;

10. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) извърши или допусне извършване на промени в съдържанието на записаната и архивираната информация от паметта на дигиталния тахограф;

11. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) преотстъпи издадената му сервизна карта;

12. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) ползва преотстъпената му сервизна карта;

13. (нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) не изпълни задълженията по чл. 89б, т. 3.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който допусне или разпореди извършване на превоз на пътници или товари, без да има това право, се наказва с глоба или имуществена санкция от 3000 до 6000 лв.

(3) За повторно нарушение:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) по ал. 1 - наказанието е глоба или имуществена санкция от 3000 до 10 000 лв. и отнемане на лиценза или удостоверение за регистрация;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) по ал. 2 - наказанието е глоба или имуществена санкция от 10 000 до 20 000 лв. и отнемане на лиценза или удостоверение за регистрация.

(4) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) За неизпълнение на задълженията по чл. 89б, т. 1 или 2 наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 500 до 1000 лв.

(5) (Нова - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) За повторно нарушение по ал. 4 наказанието е глоба или имуществена санкция в размер от 1000 до 2000 лв.

Чл. 96а. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който извърши превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен или специализиран превоз, се наказва с имуществена санкция от 3000 до 10 000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е имуществена санкция от 10 000 до 20 000 лв. и

отнемане на лиценза.

Чл. 96б. (Нов - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) (1) Който допусне или разпореди извършването на случаен превоз на деца или ученици през тъмната част на денонощието, се наказва с имуществена санкция в размер на 10 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е имуществена санкция в размер на 20 000 лв. и отнемане на лиценза.

Чл. 97. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишен текст на чл. 97 - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който откаже достъп на контролните органи до гаражите, автосервизите, автогарите и всички помещения, свързани с дейността му, се наказва с глоба от 5000 до 10 000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) За повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба от 10 000 до 20 000 лв.

Чл. 98. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Наказва се с глоба или с имуществена санкция от 500 до 2000 лв., който наруши:

1. изискванията за състоянието на материалната база и изпълнението на програмите за обучение на водачи на моторни превозни средства за превоз на опасни товари или на консултантите по безопасността при превозите на опасни товари;

2. условията и реда за извършване на обучение на водачи за придобиване на квалификация на водачите и за усъвършенстване на познанията им.

Чл. 99. (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който наруши реда за заявяване, предоставяне, ползване и отчитане на разрешителните за извършване на превоз на пътници и товари, се наказва с глоба от 1000 до 3000 лв.

Чл. 100. (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Превозвач, допуснал да бъдат използвани превозните му средства за умишлено препречване на свободното движение по улиците, площадите и пътищата, се наказва с имуществена санкция от 1000 до 5000 лв. и с отнемане на лиценза за срок една година.

Чл. 101. (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Пътник в моторно превозно средство за обществен превоз, който пътува без билет или друг документ, се наказва с глоба от 5 до 20 лв. - за превоз в населени места, от 20 до 50 лв. - за междуселищни превози, и от 200 до 500 лв. - за международни превози.

Чл. 102. (1) (Изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Собственик на автогара и автоспирка или длъжностно лице, който (което) не осигури достъп до автогарата или автоспирката на моторно превозно средство за

обществен превоз по автобусни линии, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 300 до 1000 лв.

(2) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Собственик на автогара или автоспирка, който не поддържа в изправност определения с наредбата по чл. 21 минимум оборудване в автогарите и автоспирките или откаже да предостави на превозвача правото на продажба на билети на притежаваната от него автогара или автоспирка, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 500 до 1000 лв.

(3) (Нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) Собственик на автогара или автоспирка, който нарушава изискванията по чл. 22, ал. 3, се наказва със:

1. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) имуществена санкция 10 000 лв. - при първо нарушение;

2. (изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) имуществена санкция 20 000 лв. - при повторно нарушение.

3. (отм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.)

(4) (Предишен текст на ал. 2, изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Водач на моторно превозно средство за обществен превоз по автобусни линии, който не спира на определените спирки, включително в автогарите и автоспирките или който откаже да превози лице, притежаващо издаден по съответния ред превозен документ, се наказва с глоба от 200 до 400 лв.

Чл. 103. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Който наруши изискванията за превоз на опасни товари, се наказва с глоба от 1000 до 5000 лв.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) При повторно нарушение по ал. 1 глобата е в размер от 5000 до 15 000 лв.

Чл. 104. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Превозвач, който не осигури спазване на разпоредбите за работното време и почивките на водачите при извършване на обществени превози на пътници и товари, включително при превози за собствена сметка, се наказва с имуществена санкция от 500 до 1500 лв.

Чл. 104а. (Нов - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Превозвач, който не подаде заявление в 30-дневен срок от настъпването на промени в обстоятелствата, вписани в лиценза за извършване превоз на пътници или товари на територията на Република България или в лиценза на Общността, за отразяването им извън случаите по чл. 10, ал. 2, се наказва с имуществена санкция в размер 1000 лв.

Чл. 105. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) За нарушения на този закон и на подзаконовите нормативни актове, издадени въз основа на него, за които не е предвидено друго наказание, виновните лица се наказват с глоба от 100 до 200 лв.

Глава девета. ПРИНУДИТЕЛНИ АДМИНИСТРАТИВНИ МЕРКИ

(НОВА - ДВ, БР. 99 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 12.12.2003 Г.)

Чл. 106. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) (1) Пътно превозно средство, превозващо опасни товари, се спира от движение до отстраняване на нарушението, когато:

1. превозваните опасни товари са забранени за превоз;
2. е установен теч на опасни вещества от пътното превозно средство поради нарушена цялост на цистерните или опаковките;
3. превозното средство не е предназначено за товара, който превозва;
4. се извършва превоз в контейнер с конструкция, която не е пригодена за обслужване;
5. превозното средство е без удостоверение за одобрение за превоз на опасни товари;
6. са използвани опаковки, които не са одобрени съгласно изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR);
7. опаковките не отговарят на съответните опаковъчни инструкции;
8. не са спазени правилата за смесено опаковане;
9. не са спазени правилата за смесено товарене на опаковки;
10. се превозват опасни товари в опаковки без маркировка и етикети за опасност;
11. водачът управлява пътното превозно средство с неукрепен товар;
12. не са спазени изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR) по отношение на допустимата степен на запълване на цистерните и опаковките;
13. не са спазени правилата по отношение на изискванията, ограничаващи количествата вещества, превозвани в едно превозно средство;
14. водачът не носи транспортно-съпроводителните документи съгласно наредбата по чл. 14, ал. 1;
15. превозното средство е без съответния опознавателен знак за опасен товар или е с нестандартен знак;
16. липсва информация за превозваните опасни вещества (UN, наименование по Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR), опаковъчна група);
17. водачът не притежава удостоверение по чл. 14, ал. 2;
18. се използват средства за осветяване, които не са в съответствие с изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR);
19. превозното средство не отговаря на изискванията на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR).

(2) Пътно превозно средство, превозващо опасни товари, може да бъде преместено за сметка на превозвача до безопасно място до отстраняване на нарушението, когато:

1. превозното средство е с повече от едно ремарке или полуремарке;
2. пътното превозно средство е без съответните пожарогасители или те са неизправни - без пломби или с изтекъл срок на преглед;
3. в превозното средство липсва основното оборудване за безопасност и оборудването съгласно писмените указания за аварийни ситуации;
4. не са спазени датите за извършване на изпитванията за опаковките;

5. опасните товари се превозват в повредени опаковки или се превозват повредени празни непочистени опаковки;

6. опасните товари се превозват в комбинирани опаковки, когато най-външната опаковка е неправилно затворена;

7. етикетите, маркировките и табелите, които са поставени, не са в съответствие с превозвания опасен товар;

8. липсват писмени указания съгласно наредбата по чл. 14, ал. 1 или указанията не съответстват на превозвания опасен товар;

9. не са спазени изискванията на глава 8.4 "Изисквания за надзора на превозните средства" от Приложение В на Европейската спогодба за превоз на опасни товари по шосе (ADR).

Чл. 106а. (Нов - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) За преустановяване на административните нарушения могат да се прилагат следните принудителни административни мерки:

1. временно спиране от движение на моторно превозно средство, с което се извършва:

а) международен превоз на пътници или товари, когато превозът се извършва без разрешително, което се изисква по силата на двустранни международни договори, по които Република България е страна;

б) обществен превоз на пътници или товари без издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или заверено копие на лиценз на Общността;

в) превоз на пътници по автобусни линии под формата на случаен или специализиран превоз;

2. временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който е нарушил правилата за времето за управление, прекъсване и почивка.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Принудителните мерки по ал. 1 се осъществяват чрез временно отнемане на:

1. документа, установяващ регистрацията на превозното средство - до заплащане на парична гаранция или до заплащане на наложената с наказателното постановление глоба за извършеното нарушение, съответно до прекратяване на административнонаказателното производство - при прилагане на мерките по ал. 1, т. 1;

2. свидетелството за управление на моторно превозно средство - докато не бъде ползвано времето за прекъсване или за почивка - при прилагане на мярката по ал. 1, т. 2.

(3) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) Размерът на паричната гаранция се определя със заповедта по чл. 107, ал. 1 и не може да бъде по-голям от максималния размер на глобата, предвидена за извършеното нарушение.

(4) (Нова - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.) Гаранцията се освобождава при прекратяване на административнонаказателното производство или влизане в сила на наказателното постановление.

Чл. 107. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) (1) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) Принудителните административни мерки по чл.

106 и 10ба се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица.

(2) (Изм. - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 30 от 2006 г., в сила от 12.07.2006 г.) Обжалването на заповедите по ал. 1 се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

(3) Подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка.

Допълнителни разпоредби

§ 1. По смисъла на този закон:

1. "Обществен превоз" е превоз, който се извършва с моторно превозно средство срещу заплащане.

2. "Превоз на товари" е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, извършващо превоз на стоки срещу заплащане със собствени или собствени и наети превозни средства, включително и на лизинг, независимо дали са натоварени или не.

3. "Превоз на пътници" е дейност на физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, за превоз на пътници срещу заплащане, която се осъществява със специално конструирани и оборудвани моторни превозни средства независимо дали са натоварени или не.

4. (изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) "Превоз за собствена сметка" е:

а) превоз на товари без заплащане, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него и превозът е предназначен да се доставят товари на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, да се експедират негови товари, товарите да се превозят в рамките на предприятието му или за негови собствени нужди извън предприятието, а товарите принадлежат на лицето, за чиято сметка се извършва превозът, или са били продадени, закупени, дадени под наем или наети, произведени, добити, преработени или поправени от него, или

б) превоз на пътници без заплащане с нетърговска или нестопанска цел, предназначен единствено за собствена дейност или произтичащ от собствена дейност, извършван със собствени или наети без водач пътни превозни средства, управлявани от водачи, назначени по трудов договор с лицето, за чиято сметка се извършва превозът, когато този превоз не е основна дейност за него.

5. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) "Превозвач" е всяко физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, което извършва обществен превоз на пътници и товари с помощта на превозни средства, предназначени за тази цел.

б. "Криза на пазара" е наличие на значителен и вероятно продължителен излишък на предлагане на транспортни услуги спрямо търсенето от клиентите, представляващ сериозна заплаха за финансовата стабилност и оцеляване на значителен

брой превозвачи.

7. (отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)
8. (отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)
9. (отм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.)
10. (отм. - ДВ, бр. 85 от 2006 г., в сила от 20.10.2006 г.)
11. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) "Транспортна схема" е общодостъпна схема, с която се предоставят за експлоатация автобусните линии в община, област или в цялата страна.
12. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) "Автогара" е транспортен обект за обслужване на пътници по автобусни линии за междуселищни и международни превози, служещ за начална, междинна или крайна точка на автобусните линии.
13. "Автоспирка" е място, обозначено за временно спиране с цел слизване/качване на пътници или натоварване (разтоварване) на товари.
14. "Международен превоз" е всеки превоз на товари или пътници, при който се преминава през държавна граница.
15. "Каботажен превоз" е вътрешен автомобилен превоз, извършван от превозвач в страна, различна от тази, в която е регистриран.
16. "Опасни товари" са вещества и изделия, чието транспортиране по пътищата е забранено или се разрешава само при определени обстоятелства съгласно Приложение А и Приложение Б към Европейската спогодба за международен превоз на опасни товари по шосе (ADR).
17. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) "Разрешително" е документ, издаден по образец, установен от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, даващ право за извършване на определен вид превози.
18. (отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)
19. (отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)
20. (отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)
21. (отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)
22. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г.) "Автобусна линия" е постоянен маршрут за изпълнение на автобусни превози по утвърдено разписание.
23. "Специализирани автобусни превози" са превозите на работници, ученици и други по договор с определени от клиента маршрут и разписание.
24. "Случайни автобусни превози" са превозите на предварително определена група пътници без промяна в състава на групата от началния до крайния пункт по предварително заявени условия.
25. "Совалкови автобусни превози" са превозите с автобуси, посредством които при непрекъснато повтарящи се прави и обратни превози предварително съставени групи от пътници се превозват от даден отправен район до друг.
26. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) "Таксиметрови превози" са превозите на пътници срещу заплащане, извършвани от регистрирани превозвачи или от водачи, извършващи дейността от името на регистриран превозвач, но за своя сметка, с леки автомобили до пет места, които водачите държат в готовност, за да изпълнят пътуване до определена от клиента цел.
27. "Повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

28. (нова - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Системни" са нарушенията, извършени три или повече пъти в едногодишен срок от влизане в сила на първото наказателно постановление, с което на нарушителя се налага наказание за същото по вид нарушение.

29. (предишна т. 28 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Максимално допустима маса" е съвкупността от собственото тегло на превозното средство и максимално допустимото му натоварване.

30. (предишна т. 29 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Товарителница" е товарителен запис по смисъла на чл. 371 от Търговския закон.

31. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишна т. 30 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Превоз на опасни товари" е превозът на опасни товари от едно място на друго и свързаните с превоза престои, включително времето за престой за товарене и разтоварване на опасните товари в превозни средства, цистерни или контейнери. Превозът включва и времето за престой за претоварване или смяна на вида на превозното средство, при условие че транспортните документи бъдат предоставени за контрол и при престоя не се отварят пратките или цистерните.

32. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., предишна т. 31 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Разчетна парична единица" е специалното право на тираж, както то е определено от Международния валутен фонд. Сумата, посочена в чл. 71, ал. 3, е конвертируема в националната валута на страната, чийто съд е натоварен с разглеждане на спора, на базата на стойността на тази валута към датата, на която той се е произнесъл, или на датата, приета по взаимно съгласие от страните. Стойността на националната валута в специалното право на тираж на страната, която е член на Международния валутен фонд, се изчислява съгласно начина на превръщане, прилаган от Международния валутен фонд към въпросната дата на извършване на операциите и сделките.

33. (нова - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., предишна т. 32 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Консултант по безопасността при превоза на опасни товари" е всяко назначено от ръководителя на предприятието лице, чиято роля е да изпълнява задачите и функциите, определени в закона и подзаконовите актове, свързани с превоза на опасни товари, и което притежава удостоверение за преминал курс на обучение.

34. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., предишна т. 33 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.) "Тахограф" е средство за измерване, предназначено да бъде монтирано в автомобила, за да регистрира или показва в автоматичен или полуавтоматичен режим данни за движението на автомобила и за определените периоди на управление, прекъсване и почивка на водачите.

35. (нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., предишна т. 34 - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 18.11.2005 г.) "Допълнителни автобусни линии" са линиите с режим на движение, осигуряващ възможност за спиране, слизане и качване по желание на пътниците на разрешените за това места, допълващи основните линии на градския транспорт, без да ги дублират напълно.

36. (нова - ДВ, бр. 42 от 2007 г.) "Светлата част на денонощието" включва периода от изгрева до залеза на слънцето по данни на Националната метеорологична служба.

§ 2. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) За издаване на лицензи, разрешителни, регистрационни и други документи и за извършване на административни услуги по този закон и по Закона за движението по пътищата се заплащат такси, определени от Министерския съвет по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

§ 3. При провеждане на неотложни аварийноспасителни или възстановителни работи и при евакуация на хора, животни и материални ценности при бедствия и катастрофи превозвачите предоставят транспортни средства по искане на органите на държавна власт, местната администрация и местното самоуправление. Извършените разходи се възстановяват по ред, определен от Министерския съвет.

Заклучителни разпоредби

§ 4. (1) Ежегодно в държавния бюджет на Република България се включват разходи за:

1. (изм. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) субсидиране на превоза на пътниците по нерентабилни автобусни линии във вътрешноградския транспорт и транспорта в планински и други райони по предложение на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията;

2. компенсиране на намалените приходи от прилагането на цени за пътуване, предвидени в нормативните актове за определени категории пътници.

(2) (Доп. - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат за превози по градски допълнителни линии, за специализираните и за случайните автобусни превози, както и за таксиметровите превози.

(3) (Нова - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Условието и редът за предоставяне на средствата по ал. 1, както и условията и редът за издаване на превозни документи за извършване на превозите на определени категории пътници, предвидени в нормативните актове, се определят с наредба, издадена от министъра на финансите съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

§ 4а. (Нов - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) За прилагането на този закон и на ратифицираните международни договори в областта на автомобилните превози министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията издава наредби и инструкции.

§ 4б. (Нов - ДВ, бр. 99 от 2003 г., в сила от 12.12.2003 г.) Правата за пътуване по вътрешноградския транспорт с ценови облекчения, предоставени със закони и актове на Министерския съвет, се отнасят само за основните градски линии.

§ 5. (Изм. и доп. - ДВ, бр. 11 от 2002 г., изм. - ДВ, бр. 88 от 2005 г., изм. - ДВ, бр. 93 от 2009 г., в сила от 25.12.2009 г.) Изпълнението на закона се възлага на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на вътрешните работи.

§ 6. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", а разпоредбите на чл. 2, ал. 2, 3, 4 и 5 - от 1 януари 2000 г.

Законът е приет от XXXVIII Народно събрание на 2 септември 1999 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗИ

(ОБН. - ДВ, БР. 82 ОТ 1999 Г.)

§ 44. Издадените лицензии до влизането в сила на този закон запазват действието си до изтичането на срока на тяхната валидност.

§ 46. (1) В едномесечен срок от влизането в сила на този закон Главна дирекция "Автомобилна администрация" се преобразува в Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

(2) Дейността, имуществото, архивът, правата и задълженията, включително служебните и трудовите правоотношения на служителите от администрацията на Главна дирекция "Автомобилна администрация" преминават към Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗИ

(ОБН. - ДВ, БР. 99 ОТ 2003 Г., В СИЛА ОТ 12.12.2003 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 92 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 18.11.2005 Г., ИЗМ. - ДВ, БР. 80 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 05.10.2007 Г.)

§ 45. Навсякъде в закона думите "лицензия" и "лицензията" се заменят съответно с "лиценз" и "лиценза", а думите "лицензии" и "лицензиите" се заменят съответно с "лицензи" и "лицензите".

§ 46. Лицензите за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадени до влизането в сила на този закон, запазват действието си до изтичането на срока на

тяхната валидност.

§ 47. Процедурите за издаване на лицензи за извършване на таксиметров превоз на пътници, неприключили до влизането в сила на този закон, се прекратяват.

§ 48. Този закон влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на § 28 относно чл. 89, ал. 2, т. 3 и 4 и разпоредбите на § 29 относно чл. 89а, ал. 3, които влизат в сила, както следва:

1. разпоредбите на чл. 89, ал. 2, т. 3 и 4:

а) за моторни превозни средства, регистрирани след 1 януари 2000 г. - от 1 януари 2004 г.;

б) за моторни превозни средства, регистрирани от 1 януари 1991 г. до 31 декември 1999 г. - от 1 май 2004 г.;

в) за моторни превозни средства, регистрирани от 1 януари 1985 г. до 31 декември 1990 г. - от 1 септември 2004 г.;

г) за моторни превозни средства, регистрирани до 1 януари 1985 г. - от 1 януари 2005 г.

2. (отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАЛЕКОСЪОБЩЕНИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 88 ОТ 2005 Г.)

§ 48. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г. и бр. 70 от 2004 г.) навсякъде думите "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".

Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗИ

(ОБН. - ДВ, БР. 92 ОТ 2005 Г.)

§ 31. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. разпоредбата на § 4 относно чл. 6, ал. 1, т. 1 - 4, която влиза в сила от 1

януари 2006 г.;

2. разпоредбата на § 4 относно чл. 6, ал. 1, т. 5, която влиза в сила две години след датата на влизане в сила на този закон;

3. разпоредбата на § 14, т. 1 относно чл. 24, ал. 2, която влиза в сила, както следва:

а) за автомобили с първа регистрация до 1 януари 1990 г. - от 1 юли 2006 г.;

б) за автомобили с първа регистрация след 1 януари 1990 г. - от 1 януари 2007 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ИЗМЕРВАНИЯТА

(ОБН. - ДВ, БР. 95 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.03.2006 Г.)

§ 6б. Законът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на § 48 и 49, които влизат в сила от деня на обнародването на закона в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ КОДЕКСА ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО

(ОБН. - ДВ, БР. 103 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 28. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на:

1. член 45, ал. 3, чл. 47, глава четвърта, чл. 71, ал. 4, чл. 77, ал. 5, чл. 80, ал. 5, чл. 88, ал. 3, чл. 89, чл. 99, ал. 4, чл. 112 - 116, чл. 127, 137, 139 - 149, глава седемнадесета, глава двадесет и втора, чл. 254, ал. 1, т. 2, чл. 256, чл. 258, ал. 1, т. 2 и 3, ал. 2, 3 и 5, чл. 282, ал. 2 и § 13, т. 2, буква "б", т. 3, т. 4, буква "в" и т. 5 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от датата на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз;

2. член 254, ал. 2, който влиза в сила от датата на Решението на Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и бюрата на автомобилните застрахователи на държавите членки в съответствие с чл. 2, ал. 2 от Директива 72/166/ЕИО за сближаване на законите на държавите членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отношение на използването на моторни превозни средства и за налагане на задължение за застраховане срещу такава отговорност;

3. член 266, който влиза в сила от 11 юни 2012 г.;

4. член 282, ал. 4 и чл. 284 - 286, които влизат в сила от датата на Решението на Европейската комисия, след като бъдат предоставени сведения за сключване на споразумение между Националното бюро на българските автомобилни застрахователи и компенсационните органи на държавите членки в съответствие с чл. 6, ал. 3 от Директива 2000/26/ЕО за сближаване на законите на държавите членки, свързани със застраховането срещу гражданска отговорност по отношение на използването на

моторни превозни средства и за изменение на директиви на Съвета 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО. До влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Националното бюро на българските автомобилни застрахователи създава организацията за изпълнение на функциите като компенсационен орган;

5. член 288, ал. 2, който влиза в сила от 11 юни 2007 г. и се прилага за всички заведени претенции за обезщетение, по които към тази дата управителният съвет на Гаранционния фонд не се е произнесъл; до датата на влизането в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз Гаранционният фонд заплаща обезщетения само когато пътнотранспортното произшествие е настъпило на територията на Република България; Гаранционният фонд създава организацията за изпълнение на функциите на Информационен център в срок 6 месеца от влизането в сила на кодекса.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ДАНЪЧНО-ОСИГУРИТЕЛНИЯ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 105 ОТ 2005 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2006 Г.)

§ 88. Кодексът влиза в сила от 1 януари 2006 г., с изключение на чл. 179, ал. 3, чл. 183, ал. 9, § 10, т. 1, буква "д" и т. 4, буква "в", § 11, т. 1, буква "б" и § 14, т. 12 от преходните и заключителните разпоредби, които влизат в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛНИЯ КОДЕКС

(ОБН. - ДВ, БР. 30 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 12.07.2006 Г.)

§ 16. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г.) навсякъде думите "Закона за административното производство" се заменят с "Административнопроцесуалния кодекс".

.....

§ 142. Кодексът влиза в сила три месеца след обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. дял трети, § 2, т. 1 и § 2, т. 2 - относно отмяната на глава трета, раздел II "Обжалване по съдебен ред", § 9, т. 1 и 2, § 11, т. 1 и 2, § 15, § 44, т. 1 и 2, § 51, т. 1, § 53, т. 1, § 61, т. 1, § 66, т. 3, § 76, т. 1 - 3, § 78, § 79, § 83, т. 1, § 84, т. 1 и 2, § 89, т. 1 - 4, § 101, т. 1, § 102, т. 1, § 107, § 117, т. 1 и 2, § 125, § 128, т. 1 и 2, § 132, т. 2 и § 136, т. 1, както и § 34, § 35, т. 2, § 43, т. 2, § 62, т. 1, § 66, т. 2 и 4, § 97, т. 2 и § 125, т. 1 - относно замяната на думата "окръжния" с "административния" и замяната на думите

"Софийския градски съд" с "Административния съд - град София", които влизат в сила от 1 март 2007 г.;

2. параграф 120, който влиза в сила от 1 януари 2007 г.;

3. параграф 3, който влиза в сила от деня на обнародването на кодекса в "Държавен вестник".

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗИ

(ОБН. - ДВ, БР. 85 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 20.10.2006 Г.)

§ 40. Водачите, придобили правоспособност за управление на моторно превозно средство преди влизане в сила на разпоредбата на § 4 относно чл. 7б, преминават само курсове за обучение за усъвършенстване на познанията им в срок 5 години от влизането в сила на изискването по чл. 7б за съответната категория.

§ 41. Издадените лицензи за извършване на международен превоз на пътници или товари са валидни до влизането в сила на разпоредбите на § 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 16, 17, 18 и 19.

§ 42. Лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България са валидни до 31 декември 2010 г.

§ 43. Този закон влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на:

1. разпоредбите на § 1, 2, 3, 5, 6, 7, 8, 16, 17, 18 и 19, които влизат в сила от датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз;

2. разпоредбата на § 4 относно чл. 7б, която влиза в сила, както следва:

а) за водачи на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории D1, D1+E, D или D+E - от 10 септември 2008 г.;

б) за водачи на моторни превозни средства, за управлението на които се изисква свидетелство за управление на моторно превозно средство от категории и подкатегории C1, C1+E, C или C+E - от 10 септември 2009 г.

3. разпоредбата на § 4 относно чл. 7в и 7г, която влиза в сила от 1 януари 2008 г.;

4. разпоредбата на § 10, т. 2 относно чл. 12а, ал. 2, която влиза в сила от 18 ноември 2007 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЖЕЛЕЗОПЪТНИЯ

ТРАНСПОРТ

(ОБН. - ДВ, БР. 92 ОТ 2006 Г., В СИЛА ОТ 14.11.2006 Г.)

§ 59. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на § 18, § 30 относно чл. 43, ал. 1 и 3, § 33 относно чл. 48, ал. 4 и § 40 относно чл. 115д, ал. 4 и 6, чл. 115е, чл. 115ж и чл. 115н, ал. 2, които влизат в сила от деня на влизане в сила на Договора за присъединяване на Република България към Европейския съюз.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА АВТОМОБИЛНИТЕ ПРЕВОЗИ

(ОБН. - ДВ, БР. 80 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 05.10.2007 Г.)

§ 37. Този закон въвежда изискванията на Директива 2006/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно минималните условия за изпълнение на Регламенти (ЕИО) № 3820/85 и (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно социалното законодателство, свързано с дейностите по автомобилния транспорт, и за отмяна на Директива 88/599/ЕИО на Съвета.

§ 39. Наредбите, предвидени в този закон, се издават в 6-месечен срок от влизането му в сила.

§ 40. Законът влиза в сила от деня на обнародването му в "Държавен вестник", с изключение на разпоредбите на:

1. параграфи 9 и 12, които влизат в сила един месец след деня на обнародването му в "Държавен вестник";
2. параграф 20 относно чл. 89д, ал. 3, т. 4, която влиза в сила от 1 януари 2008 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ "НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

(ОБН. - ДВ, БР. 109 ОТ 2007 Г., В СИЛА ОТ 01.01.2008 Г.)

§ 44. Законът влиза в сила от 1 януари 2008 г.

Преходни и Заключителни разпоредби КЪМ ЗАКОНА ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА МИНИСТЕРСТВОТО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

(ОБН. - ДВ, БР. 93 ОТ 2009 Г., В СИЛА ОТ 25.12.2009 Г.)

§ 74. В Закона за автомобилните превози (обн., ДВ, бр. 82 от 1999 г.; изм., бр. 11 и 45 от 2002 г., бр. 99 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 88, 92, 95, 102, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 85, 92 и 102 от 2006 г., бр. 42, 80 и 109 от 2007 г., бр. 102 от 2008 г.) се правят следните изменения:

.....
3. В останалите текстове на закона думите "министърът на транспорта", "министъра на транспорта" и "Министерството на транспорта" се заменят съответно с "министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията", "министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията" и "Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията".
.....

§ 100. Законът влиза в сила един месец след обнародването му в "Държавен вестник" с изключение на § 1, 2, 21, 36, 39, 41, 44, 45, 49, 50, 51, 53, 55, 56, 57, 59, 62, 63, 64, 65, 70 и 91, които влизат в сила от деня на обнародването му.

Приложение № 1 към чл. 6, ал. 1, т. 3, буква "а"

(Ново - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Приложение № 2 към чл. 6, ал. 1, т. 3, буква "б", т. 4, буква "б"

(Ново - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

Приложение № 3 към чл. 6, ал. 1, т. 4, буква "а"

(Ново - ДВ, бр. 92 от 2005 г., в сила от 01.01.2006 г., отм. - ДВ, бр. 80 от 2007 г., в сила от 05.10.2007 г.)

ДИРЕКТИВА 72/166/ЕИО НА СЪВЕТА от 24 април 1972 година за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховките "гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за застраховане на такава отговорност

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА от 19 декември 1972 година за изменение на директива на съвета 72/166/ЕИО за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховката "гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка

ДИРЕКТИВА 88/599/ЕИО НА СЪВЕТА от 23 ноември 1988 година относно процедури за стандартна проверка на изпълнението на Регламент № 3820/85/ЕИО за хармонизиране на част от социалното законодателство, която се отнася до

автомобилния транспорт и Регламент № 3821/85/ЕИО за уредите за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 90/618/ЕИО от 8 ноември 1990 година за изменение и допълнение, в частност на застраховката "гражданска отговорност" на моторните превозни средства, на Директива 73/239/ЕИО и Директива 88/357/ЕИО за съгласуване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби за прякото застраховане, с изключение на животозастраховането

ТРЕТА ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 90/232/ЕИО от 14 май 1990 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства (МПС)

ДИРЕКТИВА (91/439/ЕИО) НА СЪВЕТА от 29 юли 1991 година относно свидетелствата за управление на моторни превозни средства

ДИРЕКТИВА НА СЪВЕТА 92/51 от 18 юни 1992 година относно втората обща система за признаване на професионално образование и обучение за допълнение на Директива 89/48/ЕИО

ДИРЕКТИВА НА КОМИСИЯТА 94/38/ЕО от 26 юли 1994 година за изменение на Приложения В и Г към Директива на Съвета 92/51/ЕИО относно втората обща система за признаване на професионално обучение и квалификация за допълнение на Директива 89/48/ЕИО

ДИРЕКТИВА 96/26/ЕО НА СЪВЕТА от 29 април 1996 година относно допускане до професията на автомобилен превозвач на товари и автомобилен превозвач на пътници и взаимно признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, предназначени да улеснят упражняването на правото на свободно установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози

ДИРЕКТИВА 96/35/ЕО НА СЪВЕТА от 3 юни 1996 година относно назначаването и професионалната квалификация на консултантите по безопасността на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт на опасни товари

ДИРЕКТИВА 96/86/ЕО НА КОМИСИЯТА от 13 декември 1996 година относно адаптиране към техническия напредък на Директива 94/55/ЕО на Съвета относно сближаване законодателствата на държавите-членки за автомобилни превози на опасни товари

ДИРЕКТИВА 98/76/ЕО НА СЪВЕТА от 1 октомври 1998 година за изменение на Директива 96/26/ЕО относно допускането до професията на автомобилен превозвач на стоки и автомобилен превозвач на пътници и взаимното признаване на дипломи, удостоверения и други официални документи за професионална квалификация, имащи за цел да улеснят упражняването на правото на свобода на установяване на тези превозвачи за осъществяване на вътрешни и международни превози

ДИРЕКТИВА 2000/18/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 17 април 2000 година относно минималните изпитни изисквания за консултантите по безопасност при превоз на опасни товари с автомобилен, железопътен или вътрешноводен транспорт

ДИРЕКТИВА 2000/26/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 16 май 2000 година относно сближаването на законите на държавите-членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства, и за изменение и допълнение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО на Съвета

ДИРЕКТИВА 2000/56/ЕО НА КОМИСИЯТА от 14 септември 2000 година относно изменение на Директива 91/439/ЕИО на Съвета относно свидетелствата за управление

ДИРЕКТИВА 2003/59/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 15 юли 2003 година относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на стоки или пътници за изменение на регламент на съвета (еио) № 3820/85 и Директива на Съвета 91/439/ЕИО и за отменяне на Директива на Съвета 76/914/ЕИО

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3820/85 НА СЪВЕТА от 20 декември 1985 година относно хармонизирането на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 684/92 НА СЪВЕТА от 16 март 1992 година относно общите правила за международен превоз на пътници с автобус

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 881/92 НА СЪВЕТА от 26 март 1992 година относно достъпа до пазара при автомобилен превоз на товари в рамките на Общността до или от територията на държава-членка или при преминаване през територията на една или повече държави-членки

РЕГЛАМЕНТ (ЕИО) № 3912/92 НА СЪВЕТА от 17 декември 1992 година относно контрола, осъществяван в рамките на Общността в областта на шосейния и водния транспорт по отношение на транспортните средства, регистрирани или използвани в трети страни

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 11/98 НА СЪВЕТА от 11 декември 1997 година за изменение на Регламент (ЕИО) № 684/92 относно общите правила за международен превоз на пътници с автобус

РЕГЛАМЕНТ(ЕО) № 484/2002 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 1 март 2002 година за изменение на Регламенти (ЕИО) № 881/92 и (ЕИО) № 3118/93 на Съвета относно въвеждането на удостоверение за водач на моторно превозно средство

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 22 февруари 1993 година относно изготвянето на стандартния формуляр, предвиден в член 16 от Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби на социалното законодателство със връзка с автомобилния транспорт

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 28 юли 2003 година за прилагането на Директива 72/166/ЕИО на Съвета относно проверките на застраховките "Гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 2 април 2004 година относно прилагането на Директива 72/166/ЕИО на Съвета, относно контрола на застраховката "Гражданска отговорност" при използването на моторни превозни средства

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА от 29 ноември 2005 година относно прилагането на Директива 72/166/ЕИО на Съвета по отношение на проверките на застраховки "Гражданска отговорност" при използване на моторни превозни средства

РЕШЕНИЕ 2005/263/ЕО НА КОМИСИЯТА от 4 март 2005 година относно упълномощаване държавите-членки да приемат определени дерогации, съгласно Директива 94/55/ЕО на Комисията по отношение на автомобилния превоз на опасни товари